

ВЕЛИКА СРБИЈА

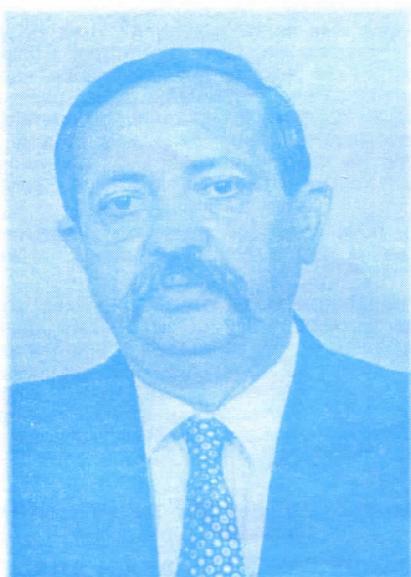
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА ОЦАКЕ

БЕОГРАД октобар 1996. ГОДИНА VII број 230

Војислав Шешељ

КАНДИДАТИ ЗА САВЕЗНЕ ПОСЛАНИКЕ

Стеван Кесејић
носилац листе кандидата
за Савезне посланике

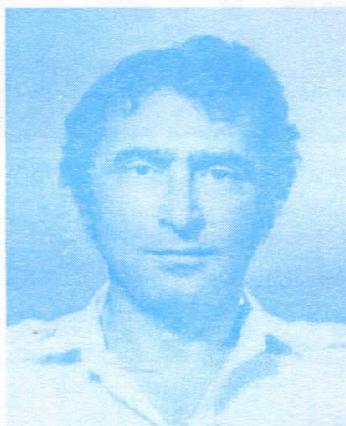

Нада Баришић
кандидат
за Савезног посланика

Влада Басарић
кандидат
за Савезног посланика

КАНДИДАТИ ЗА ПОКРАЈИНСКЕ ПОСЛАНИКЕ

Славко Хинић

Рођен је 19.12.1941. године и селу Козјаку код Коренице. Завршио је средњу текстилно-техничку школу у Оџацима. Од 1967. године ради као руко-водилац Радне јединице кудељаре "Борис Кидрич" у Бачком Брестовцу. Члан је Српске радикалне странке од њеног оснивања. Председник је Општинског одбора СРС општине Оџаци и одборник скупштине општине.

Владимир Н. Љешевић

Рођен је 2.3.1934. године у Штипу. Завршио је средњу економску школу. Ожењен, отац једног детета. Радио у Земљорадничкој задрузи и Скуп-шити општине. Сада је запослен у оначком Дому здравља као руководилац. Члан је Српске ради-калне странке од оснивања. Дугогодишњи фудба-лер оначког "Текстилаца", познат као успешан тре-нер више фудбалских тимова.

ПОРУКА БИРАЧИМА

Вероватно нико од нас није заборавио прошле изборе. Тада смо ми као бирачи устоличили ову власт која, сигури смо, никоме (сем њима самима) није испунила ни минимум очекивања.

Погрешном спољном политиком, издајом националних интереса и губљењем српских територија изгнанством стотине хиљада српског живља, са својих вековних огњишта, свакако је највећи промашај владавине Слободана Милошевића и његове партије. Због такве накардане спољне политike, заведених тобоже санкција, режим Слободана Милошевића је страхом и обманом свој народ довео до економског суноврата и угрозио његов биолошки опстанак. У томе му веома много користе средства јавног државног информисања и његови слугани.

Резултат такве владавине, доноси болест, незапосленост, беду, духовну немоћи свеколики морални пад. У таквом нереду, у нерегулисаној правној држави, нарушеног јавног реда и мира, страдају највише деца и старије особе.

Деци се у школама уместо истине и науке - нуде штрајкови (рекли бисмо оправдани), а они препуштени сами себи, одају се алкохолу, дроги и секташтву.

Стари и немоћни без новца не могу себе прехранити, а скупи лекови су им недоступни.

Друштвена предузећа су доживела највећи економски удар, због изрежиране ниске производње, слабљењем капитала предузећа, људи из режима преко ноћи постају богати власници. Насупрот томе, стотине хиљада радника постају социјални случајеви.

Код нас је посебно пољопривреда, која на својим плећима

последњих пет година сачувала социјални мир, осиромашена и запуштена.

Само кроз овај кратки садржај владавине СПС-а, држава нам је толико уништена, да ће свакоме озбиљном (партији и појединачно) бити веома тешко довести државу у такво стање, које заслужује овај народ.

Поставља се питање има ли таквих људи? Има. Народ то добро зна. Време је промена. Њих се не треба плашити, одагнајте страх који Вам је наметнуо комунизам, хајајући и испрајући нам мозгове. Ради наше деце, ради наше слободе, ради наше културе. Ви старији, одбаците окове неокомунизма, послушајте Вашу децу и унучад и дајте глас на предстојећим изборима храбрима, поштенима и онима који имају програм и решење за богату и слободну Србију.

Сигурно ћете, ако о свему томе размислите, донети одлуку да је Ваша странка Српска радикална странка.

Молимо Вас да проверите да ли сте на бирачком списку. Грађани општине Сомбор могу сваког радног дана од 8-14 часова, а средом од 17-19 часова извршити упис у бирачки списак, односно брисање или исправку у бирачком списку, у просторији 212/II зграде општине Сомбор. Грађани насељених места општине Сомбор сва потребна обавештења о стању бирачког списка могу добити у месној канцеларији.

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА!

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА - СНАГА

**ИЗБОРНИ ПРОГРАМ
ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ОЦАЦИ**

Живимо у времену када је садашња власт запетљала све путеве власти и подредила их општем расулу. Тако је потпуно недефинисан однос локалних и централних власти и који као такав опстаје намерно конфузан, да би огромна бирократија сакрила своју једину намену: да се множи и малтретира грађана. Притом су привилегије локалних власти огромне, са неограниченим и недодирљивим овлашћењима која се своде на пљачку, отимачину и узурпирање било каквих слобода грађана. Страх од отуђене и моћне власти улио је страх од шалтерских служби. Сваки документ који је потребан грађанству претворен је у мистификацију и замумуљеност, тако да свако од нас нема никаква права да утиче на бирократију, већ нам је и одузето било каква могућност нормалног удруживања, реализација иницијатива и креативног деловања, што је одавно део грађанских држава. Српска радикална странка, не само у овом програму, већ и у свом основном опредељењу, поставља право грађанина да активира и оживотворује личну креативност у обликовању свог окружења. Збир тих појединачних иницијатива и прожимања чине локалну власт преко потребном, а праведно раздавање функција локалне од централне власти окосница су политичке правде и политичког живота. У сваком случају, у процесе промена које су свакако пред нама, не треба ући са страхом, јер су избори најлегалнији облик да се грађанин укључи у локални политички живот и да кроз тај процес дође што пре до оних људских права и благодети које се у нормалном свету већ одавно подразумевају.

ПОЉОПРИВРЕДА

Процес лажне индустријализације обухватио је и оџачку општину, створио низ фабрика које нису одговарале економско-географским потребама становништва.

Удаљавање од пољопривредне производње управо је огледало укупног привредног живота које је погубно. Познато је да је квалитет обрадивог земљишта и потенцијала за наводњавање у оџачком окружењу на веома високом нивоу. Уместо да се то потенцијала и искористи, да се цела привреда базира на пољопривреди, све се свело на полуzapуштена села са старачким домаћинствима, на ситно испарцелисане обрадиве површине и одавно застарелу пољопривредну механизацију. Прави начин организовања земљорадника није заживео у задругама, које су биле продужена рука државе. Све је то учинило да се млади преселе у Оџаке или одуше, а село одумире.

Српска радикална странка учињиће све да се прво обнови живот пољопривреде на овом терену. Осим што сваки пољопривредник мора да производи за унапред познатог купца и цену, потребно је дати кредите који ће помоћи обнови механизације, помоћи она удруживања сељака у задруге која ће бити њихов сервис, а не полу-господар. Подразумева се и изградња система за наводњавање, који су на дохват руке. Све би то учинило да се пољопривреди врате млади који су остали без посла или животаре у пропалим фабрикама. Пољопривреда мора бити окосница живота и рада у оџачкој општини. То подразумева и читав низ других активности које би погодовале животу на селу, боча веза са градом, водовод и канализација, телефонске везе, проток културе итд.

САОБРАЋАЈ И ПУТЕВИ

Оџачка општина је, што се тиче друмског и железничког саобраћаја, слепо црево. Томе су кумовале досадашње власти, јер су дозволиле уклањање пруга, а новац за одржавање путева трошен је ненаменски. Радници и ћаци који долазе у Оџаке са

села тиме су осуђени на једну или две аутобуске везе. Притом је такав саобраћај скуп садашњим примањима грађана.

У Оџацима и свим селима путеви су у јадном стању. Годинама се становништву обећава боли саобраћај, али од тога нема ништа. Српска радикална странка ће ова питања поставити одмах по доласку на власт. Пошто државне фирме немају могућности опоравка са старим возним парком, аутобуски саобраћај биће понуђен приватницима, јер је то једино решење. Такође се морају поново вратити неке железничке везе, нарочито оне које повезане са сомборским железничким чвртом, могу саобраћати са Европом преко Мађарске.

ЗАШТИТА СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ

Оџаци у општини немају значајних споменика културе, изузев неколико српских барокних цркви са веома вредним иконостасима. Међутим, о њима брину становници и свештенство. У Оџацима је у току изградња православног храма, али општинске власти, из само њима познатих разлога, баш сада више помажу римокатоличку цркву, са незнатним бројем верника. Захваљујући већем броју археолошких локалитета и несебичном труду археолога-аматера, створена је веома вредна збирка, која ипак нема одговарајући простор. Постараћемо се да Оџаци добију у адекватној згради музеј, јер су експонати у збирци и њени творци то заслужили. Нека дела, као велика богиња плодности, су раритети којима би се поносио сваки музеј на свету. Такође ћемо обезбеђивати средства од мале привреде за нова ископавања.

ОБРАЗОВАЊЕ

Осим основних школа у месту и селима, у граду има четири

средње школе. Њихов профил је дефинисан послератним догађањима у привреди, па се сада школују кадрови за оне фабрике чији су радници на принудном одмору или под отказима. Накнадно, са порастом важности пољопривреде као централне привредне гране, доћи ће до школовања оних профила занимања који ће заиста бити потребни оџачкој општини.

Наравно, садашње стање није повољно, просветни радници су лоше и нередовно плаћени, школе немају адекватан простор, кабинете, фискултурне сале, базен, итд.

Приметан је недостатак предшколских установа. Садашње треба приватизовати, а приватницима омогућити отварање нових тамо где недостају.

ЕКОЛОГИЈА, ЗЕЛЕНИЛО И ЧИСТОЋА

У Оџацима је форсирана хемијска индустрија Хипол, која је у свету позната као једна од најпрљавијих технологија и прави отров за становништво. При здравој памети и даље остаје питање изградње овог хемијског гиганта у најплоднијем делу бачке равнице. Уместо здраве хране, из димњака је покуљала прљавшина и болест. Малобројни апели који су угушивани у зачетку, забрањивали су да се научно обради степен загађености земљишта и становништва ове општине. И лајку је јасно да прах из фабрике који пада по засејаним парцелама, вођу и поврћу, доноси само несрећу. Зато је потребно што пре доћи до праве истине о загађености и начину њеног отклањања.

Град никад није имао афинитета за прави урбанизам у коме би се форсирали и неговали паркови и зелене површине. Нове зграде су се ширile, а да зелене површине нису пратиле њихов развој. Српска радикална странка ће за потребе града, у оквиру одговарајућег урбанистичког плана, наћи могућност да град буде зеленији. Та потреба је хитна, да би становници изградили неку врсту тампон зоне од индустријског дела.

У граду и селима нема правих депонија, па се смеће одлаже

где стигне што је ружно и у извесним околностима и опасно јер може допринети ширењу заразних болести. У граду нема довољно корпи за оптатке.

Водовод и канализација су болна тачке оџачке општине. Улагања у инфраструктуру су одувек била минимална, а средства су се разбазицала на минорне потребе поједињих фирм или се преливала у приватне цепове. Улагања у изградњу водовода и канализације биће један од првих задатака нове власти.

Грејање града и села мора се решити што пре гасификацијом, јер је најефтиње и еколошки најоправданије средство.

УРБАНИЗАМ

Досадашње власти нису сматrale да им је потребан прави урбанистички план и програм. Они који постоје рађени су ради реда и нису за даљу употребу.

Нови урбанистички план дефинисаће јасније стамбене зоне од индустријских, затим даље правце развоја изградње станова. Форсираће се породична стамбена изградња, уз повољне кредите и што мањи порез за грађевински материјал. У случају да се ради подизања нових делова града руше породичне зграде, власницима ће се исплаћивати праведна накнада. У случају нелегално изграђених насеља, мора се прићи њиховом укључивању у живот града путем брзе изградње инфраструктуре. Брза приватизација за коју се залажемо и отварање нових фирм тражиће што брже одговоре у области урбанизма. Потребно је смањити сву папирологију и одговарајуће службе морају све дозволе издавати у најкраћем року.

Ми смо за што бржи и ефикаснији опоравак привреде, јер ће само јака привреда, а пре свега пољопривреда, донети дољно представа да у урбанистичком смислу Оџаци имају и негују своје специфичности.

КУЛТУРА

У току целокупне послератне историје Оџака, општинске власти су се потрудиле да култура буде што даље од овог града. У

време кад је у привреди имало довољно средстава за изградњу установа културе, пре свега Културног центра који би обједињавао све културне потребе општине, паре су трошене за намене. Због тога су становници Оџака закинути за позоришне представе, изложбе и концерте. Град је био и остао само велика спаваоница у коју је опет, уз помоћ власти, најлакше стизао шунд и био и остао центар забаве.

Српска радикална странка ће активирати сва онај људски и стручни потенцијал који постоји у граду да би се што пре надокнадило оно што је пола века обећавано. Оџаци морају што пре добити Културни центар, по својој структури близак онима на западу, за чији живот нису потребна већа средства, а који раде на тај начин што се активирају локалне вредности и које су притом окренуте већим културним центрима за сталну сарадњу. То је потребно нарочито ради многоbroјне средњошколске омладине која је осуђена на субкултуру, уместо активног учесника у културном развоју и стандардима које друге средине одавно имају.

ГРАДСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

Садашњи ниво локалне самоуправе у истом је стању као и у другим срединама. Наиме, нарасла бирократија, која има за циљ да се стално увећава и манипулише грађанством, да им улива страх и шиканира их, укоренила се и загорчава свакодневни живот. Број службеника, иако превелик, није у стању да опслужи појединца, већ га пред шалтерима користи као материјал за иживљавање и понижавање сваке врсте. Садашња локална власт је не само неефикасна, већи прескупа, склона подмићивању и другим обличима криминала.

Српска радикална странка се залаже за одвајање функција централне власти од локалне самоуправе. Смањиће се број запослених, а њихов приступ грађанину мора бити одговарајући. Општина је само сервис у рукама грађана и мора стално бити отворена за њихове пред-

логе, креативнсот, да би повратила поверје сваког појединца у складнији живот.

Отвореност и стално информисање морају бити константно присутни, јер ће само тако локална власт бити контролисана и подложна смењивању.

Општина ће се финансирати из локалних такси и пореза, што ће драстично смањити захтеве од привреде.

ЗДРАВСТВО

Здравствена служба у Оџацима углавном је оспособљена за амбулантне услуге, док се у другим центрима, нарочито у Сомбору, врше породилске, хируршке и остале. Амбуланте су стациониране и по селима. Као и свуда у здравству, запослени су ретко и лоше плаћени, најелементарнијих лекова и потребног здравственог материјала нема, па га купују пациенти приватно. Најбоље питање у овом тренутку је: зашто се уопште плаћа здравствена услуга?

Српска радикална странка се залаже за промене у овој области. Пре свега, да здравствени фондови буду отворенији и да се са њима слободно располаже. Затим, пациент има право на избор установе и места где ће се лечити. Морају се стварати тржишни услови и у овој области. Домове здравља ћемо приватизовати, а услуге наплаћивати из фонда. На све начине треба подстицати приватну иницијативу, јер она пружа најбољи и најбржи начин услуге.

Пошто су Оџаци у здравству већ одавно повезани са Сомбором и даље треба сарађивати, само што сада фондови морају исплаћивати на време и морају бити само сервис између паци-

јента и установе. У приватизацији здравства треба омогућити отварање оних установа које брину о здрављу предшколске и школске деце. Исто се односи и на боље услове онима који желе да приватизују и побољшају здравствене услуге на селу.

ПРИВРЕДА

Оџачка привреда има дугу традицију у текстилној индустрији, где су сада некадашњи гигант ИТАС и СТИЛ. Познати су проблеми који прате нашу текстилну грну и није никакво чудо да је ситуација у ова два колективи лоша и да је ИТАС пред периодом кад треба да се избори за опстанак на тржишту, што ће без свежих средстава, сировина и са нездовољним радницима бити тешко. Од машинске индустрије неће свакако преживети ове промене фирма Пљојстрој. Извесни оптимизам је једино у Картонаџи.

Некадашњи привредни гигант Хипол има низ проблема и задаје муке не само општинским властима и еколошима. Уска повезаност са светским привредним токовима, за време санкција је угушио овај колектив и питање његовог опстанка је заиста отворено и даље.

Српска радикална странка ће ићи на опоравак оних фирм за које се процени да имају места у привредној утакмици. Уз строго поштовање радничких права оне ће се понудити путем лицитација лицима и институцијама светске привреде.

Мала привреда је искористила неке празнине у тржишним превирањима и може се рећи да је то будућност оџачке привреде.

Она је сада не само најздравији сегмент, већи покретач запошљавања младих и способних кадрова. Зато малој привреди треба омогућити низ повластица да би се и даље ширила, пре свега приликом доделе локација и олакшице приликом нових инвестиција.

Већ смо поменули да је пљојправреда велика шанса ове општине и управо је ту велика могућност мале привреде.

СОЦИЈАЛНА ПОЛИТИКА

Осетљиво питање оџачке општине је социјална политика. Велики је број незапослених, нарочито младих. Сеоска домаћинства су на ивицама пропasti, а управо су она пригрлила хиљаде избеглица. Држава је затајила у пружању помоћи. Свуда је присутно стање пуког преживљавања, депресије и разочараности. Све је већи број алкохоличара, а дрога је део наше стварности.

Српска радикална странка сматра да се само ефикасним опоравком привреде могу решити социјалне тензије. Село је велика шанса за стално насељавање избеглица, али прво се мора омогућити опоравак пљојправреде.

Трајније последице рата и економског безнађа повећало је број психичких болесника који су сада стационирани само делимично у Сомбору. Потребно је ову установу помоћи да би могла обавити њихово лечење и повратак у заједницу.

Дугорочни проблем је старачки дом који ћемо подићи средствима приватника, који ће сарађивати са фондом за здравствену заштиту.

РАЗГОВОР СА ГОСПОДИНОМ СТЕВАНОМ КЕСЕЈИЋЕМ, КАНДИДАТОМ ЗА САВЕЗНЕ ИЗБОРЕ

□ За почетак, господине Кесејићу кажите нам о програму странке СРС.

- СРС је национална и демократска странка. Национална је због низа историјских непогодности из којих је проистекла ситуација да као нација не формулишемо и не остваримо своја национална права, која су други народи Европе завршили у другој половини прошлог века. Тај задатак нас тек сада очекује. Срби, као већински народ, морају то узети као први задатак, јер ми државу ни данас немамо, ми смо само сабијени у неки простор, који нам је међународна заједница одредила као резерват. Актуелна српска власт мораће кад тад одговарати због националне издаје и свеколиког суноврата. Ја нову државу видим као националну, али не на уштрб других народа и мањина, њима се морају обезбедити права која имају сличне групације у европском простору. Уосталом, те норме су добро познате, и нећemo их понављати. Што се тиче српског народа он своју државу може имати само кроз процес самоосвешћавања, кроз повратак традиционалним вредностима предака, вери, моралу и култури. Против сам свих оних који траже територијалне и друге аутономије, нас Србе и данас деле и овде, на староседеоце, дођоше, Краишнике, Личане, итд. Куда то води? Дакле, по питању стварања јаке националне државе ја сам јасан, и драго ми је кад због тога чујем да сам српски националиста. Јесам!

Ми смо увек кроз историју имали неке трабанте, који су данас легитимисали сва своја права, наравно, на наш рачун. У тим вештачким творевинама ми смо Срби били, у ствари, мањински народ. Комунистичка идеологија нам је омеђила националне видике, и ова власт није учинила ништа боље, владавина Слободана Милошевића је издајничка и погубна, по свим питањима. Ни данас још увек не знамо шта је он коме обећао продати или уступити, већ сутра може кренути бежанија Срба из Барање, или продаја Косова, као што је отуђена Превлака, итд.

Наглашавам да је СРС демо-

кратска, јер сви они који признају Србију као своју земљу, имаће сва грађанска права, уживаће у заједништву, користећи благодети економског, правног, верског и културног миља и слобода.

□ Защто се бавите политиком?

- Политика ми није била опредељење. Нажалост, живот ме је натерао да се њоме бавим. Оног тренутка кад сам осетио као човек, као родитељ и као деда, да ми је породица угрожена, ја сам у себи осетио неки успавани потенцијал и почeo политички реаговати. Преварен, осиромашен, беспомоћан, окружен лажима неокомунизма, проbio сам блокаду, пре свега у себи, а затим тражио од других да разбију политички страх. Помогао сам, колико сам могао напаћену браћу преко Дрине, да бих са укључивањем у рад СРС, као странке која је имала циљеве са којима су се поклапале моје идеје, постајао све активнији у политичкој борби. Та борба ми је вратила поверење у православље, Бога, поштење и морал, и оно основно, да помажем другима. Од малих ногу вођен у цркву, ово увиђење мени и није било тешко.

□ У странци, где Вас веома поштују, млађима се често омакне па Вас зову "Деда"?

- Ја то сматрам као нешто што сам унео у странку са својим бићем и драго ми је, кад им могу помоћи и посаветовати их. Пажња са којом ми прилазе увек је враћена мојим поверењем, и то окружење да се назвати - једном великим породицом. Управљати том породицом није увек лако, али и то је део свакодневне политичке активности.

□ Где налазите упориште и снагу за свак тај труд и рад у странци?

- Ослонац је пре свега у мојој породици, код моје старе мајке Наде, моје жене Ирене, мојих синова, а нарочито ми јестало до унучади, Срђана, Страхиње и Стевана. Њима посвећујем своју политичку битку, да сутра живе људскије и боље.

□ Шта Вам је политика одузела а шта дала у животу?

- Због blaćeња СРС, због лажних и бруталних напада, и неви-

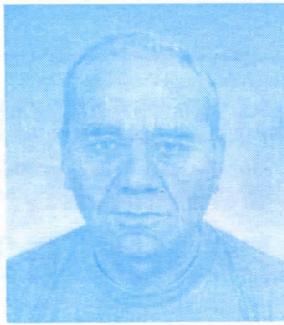
ћене блокаде државних медија, и ја сам осетио на својој кожи припадност СРС. Као председник Окружног одбора СРС и као члан отаџбинске управе странке изложен сам свакодневним покушајима да се као човек дискредитујем. Због укупног стања у држави и аполитичности становништва, нарочито у државним фирмама, постављени су директори - слугани, којима је основни задатак да уклоне оне који мисле својом главом. Тако се десило да сам после 32 године стажа непожељан у својој фирми. Исту судбину, због мог политичког ангажовања, сноси и мој син Горан, који није политички активан. Управо та арогантност локалних власти ме само подстиче у политичкој борби. Политика ми је одузела много, а вратила ме је неким вредностима, исконским, српским, којих нисам био ни свестан. Ми живимо, комплетно као држава, у некој врсти мамурулука у коме је моје бављење политиком отрежање, прочишћење.

□ Господине Кесејићу, шта поручујете бирачима, сада када су избори пред нама?

- Позивам грађане да изабру на изборе, да на демократски начин изаберемо нове људе који не болују од страха система који нас је понизио, издао и економски упропастио, створио од нас социјалне случајеве. Нарочито молим старије житеље да јошједном размисле за кога гласају, буквально, не само за свој биолошки опстанак, већза будућност своје деце и њихове деце. Не треба се бојати промена, оне су нам једина нада. Потпуно разумем алатију у коју су запали млади, али их молим да гласају, у име своје будућности, у име стотине хиљада вршњака који су сада становници трећег реда у далеким земљама. Не можемо сви отићи, ово је пре свега ваша борба, последња нада да уклонимо ове сатрапе и почнемо из почетка. Ово гласање мора постати историја, које ћемо се сећати, иначе ће нас прогутати мрак времена, тада последњег комунистичког бастиона Европе.

Хинић Славко
службеник

Владимир Љешевић
службеник

Звонимир Јоцић
инжењер

Милан Тојата
пољоп. техничар

Милан Пајић
службеник

Светислав Милинковић
радник

Душан Љубинковић
предузетник

Радован Тојагић
возач

Чедомир Петковић
предузетник

Сима Димић
предузетник

Рајко Мудринић
предузетник

Надељко Зеленовић
радник

Бранислав Гостовић
радник

Радован Радић
пољоп. техничар

Томислав Вељковић
радник

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ - Генерални директор: Александар Стефановић - Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић - Заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић - Редакција: Рајко Горановић, Момир Мирковић, Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Дејан Анђус, Александар Вучић, Рајко Ђурђевић, Огњен Михајловић - Председник издавачког савета: Борђе Николић - Издавачки савет: Томислав Николић, Маја Гојковић, Аћим Вишњић, Драган Јовановић, Ранко Вујић, Драган Тодоровић, Драго Бакрач, Мирко Благојевић, Бранко Војница, Ратко Гонди, Милинко Газдий, др Никола Попашен, Стево Драгишић, Миодраг Ракић, Зоран Красић, Милован Радовановић, Јоргованка Тобаковић, Ратко Марчетић, Влада Башкот, Стеван Кесеић - Секретар редакције: Љиљана Миоковић